

صحیفة الزهراء علیہ السلام

[251] از این پس وای بر من در هر صبح و شام، پناهم از دنیا رفت، و بازویم سست شد، شکایتم بسوی پدرم بوده و از خدایاری می خواهم، پروردگارا نیرو و توانت از آنان بیشتر، و عذاب و عقابت دردناکتر است. حضرت علی (علیه السلام) فرمود: شایسته تو نیست که وای بر من بگوئی، بلکه سزاوار دشمن ستمگر توست، ای دختر برگزیده خدا وای باقیمانده نبوت، از اندوه و غضب دست بردار، من در دینم سست نشده و از آنچه در حد توانم است مضائقه نمی کنم، اگر تو برای گذران روزیت نارا حتی، بدانکه روزی تو نزد خدا ضمانت شده و کفیل تو امین است، و آنچه برایت آماده شده از آنچه از تو گرفته شده بهتر است، پس برای خدا صبر کن. حضرت فاطمه (علیها السلام) فرمود: خدا مرا کافی است، آنگاه ساکت شد. (2) خطبه آن حضرت در بیماریش برای زنان مهاجرین و انصار سوید بن غفله گوید: هنگامی که حضرت فاطمه (علیها السلام) بیمار شد، به همان بیماری که در اثر آن از دنیا رفت، زنان مهاجرین و انصار به عیادت ایشان آمده و گفتند: ای دختر پیامبر خدا با این بیماری حالت چطور است ؟ آن حضرت حمد و سپاس الهی را گفته و بر پدرش درود فرستاد و فرمود:
